

[Sønderby]

800–1.000 søfolk arbejdet; det er tal, vi ikke har fået helt konkretiseret. Hvilken indflydelse vil det få i værftsindustrien? Ja, det kan også koste 800–1.000 arbejdspladser, men det tager man overhovedet ikke hensyn til. Jeg lagde nok mærke til socialdemokratiets medlemmer af udvalget, da Charles Hansen mødte op i udvalget og gjorde opmærksom på, at dette var blåøjet politik, som det senere er blevet udtalt til dagspressen. Der er altså ingenting, der kan bremse socialdemokratiet i deres søgen efter at genere regeringen enten på den ene eller den anden måde, uanset om det er realistisk eller urealistisk. Dansk værftsindustri har det ikke let i øjeblikket, og vi giver på den ene og den anden måde tilskud til den. Nu vil man med dette beslutningsforslag, som det er blevet sagt af en repræsentant for værftsindustrien, være med til at grave en grav for dansk værftsindustri, og det fatter jeg ikke.

Jeg kan have lyst til i forbindelse hermed at spørge hr. Lasse Budtz, for han svarede ikke udenrigsministeren på det spørgsmål: hvordan skal rederne og værftsindustrien i fremtiden blive fleksibel? Det kan de selvfølgelig blive ved at sejle under bekvemmelighedsflag og lade andre klare de problemer, lade f.eks. norske skibe sejle – og lægge vores tankskibsflåde op.

Vi fik også at vide i udvalget, at nogle af de skibsordrer, der er afgivet, bliver trukket tilbage, hvis dette forslag bliver vedtaget. Ordre på to skibe hos B & W vil meget let kunne blive trukket tilbage. Det er konsekvensen, men socialdemokratiet har overhovedet ikke lavet konsekvensberegninger på dette forslag.

Vi havde håbet, at de ting, der kom frem i udvalget både fra den ene og den anden side i hvert fald kunne have fået socialdemokratiet til at træde vande og sige: ja men lad os så se, hvordan det går med kulindkøbene, hvordan det går med det ene og det andet. Så havde vi kunnet lave en beretning og havde kunnet skyde det ud.

Jeg beklager meget, at et flertal nu vil vedtage dette forslag. Man søger, som jeg har sagt, fra oppositionens side med lys og lygte efter måder, man kan genere regeringen på, og når man ikke kan ramme den på den økonomiske politik, så finder man nogle andre områder. Jeg synes, at man skulle have lyttet til de svar, der er kommet i udvalget,

og til det, udenrigsministeren har sagt her fra talerstolen, nemlig at der forhandles, og at regeringens og venstres stilling til apartheidpolitik er, som den altid har været: vi accepterer ikke det, der sker dér, men vi må løse dette i fællesskab med andre lande.

Riishøj (SF):

Sydafrikapolitikken er det område af dansk udenrigspolitik, der igennem årene har været omgærdet af det største hykleri. Danmark har i FN's generalforsamling med jævne mellemrum i ord fordømt apartheidregimet som en forbrydelse mod menneskeheden og en trussel mod verdensfreden. Danmark hører også til de lande, der i ord har fordømt Sydafrikas militære overgreb mod nabolandene og den ulovlige besættelse af Namibia. Danmark har talt for indførelse af effektivt virkende sanktioner over for Sydafrika, men når det er kommet til stykket, har regeringen dækket sig ind under, at økonomiske sanktioner, der virker, til hver en tid skal have baggrund i bindende sikkerhedsrådsvedtagelser, og så ved alle, at de forslag standses af USAs og af Englands veto.

Vi er i socialistisk folkeparti glade for, at vi med dette beslutningsforslag tager et væsentligt skridt væk fra denne hidtidige, hykleriske praksis.

Hr. Fischer nævnte ordene »danske økonomiske interesser«. Det er sådan set det, der er kernepunktet. Når det gælder Øst-Vesthandelen i forhold til f.eks. Sovjetunionen og Østlandene, så har vi underkastet os COCOM-bestemmelserne, som fører til tab af masser af danske arbejdspladser, men det gør vi ud fra det, de konservative definerer som »danske interesser«.

Med vedtagelsen af dette beslutningsforslag tages der et vigtigt skridt bort fra hykleriet. Der bringes nu alvor ind i henstillingen til selskaberne om at aftrappe kulimporten fra Sydafrika. Der tages de første vigtige skridt henimod et stop for olietransporter til Sydafrika på danske skibe. Danmark skal nu arbejde aktivt for et nordisk nej til IMF-lån til Sydafrika, og der sættes en effektiv stopper for danske nyinvesteringer i Sydafrika. Det er i overensstemmelse med danske interesser.

Vi ved, at isolerede danske skridt ikke rækker langt, men det skal understreges, at